

DO TŘETICE

aneb SPLNĚNÝ SEN

Od kamarádů z Rybiny jsem se vloni v zimě dozvěděl o jejich rybářské výpravě do Chorvatska na jezero Zajarki, kde si krásně zachytali a ulovili spoustu velkých kaprů. A tak jsem si řekl, že by to mohla být správná voda, kde bych si mohl splnit svůj sen o velkém kaprovi. Přes zimu jsme s bratrem Romanem o této vodě sbírali z internetu informace, abychom byli dostatečně připraveni. Zjistili jsme, že jsou na této vodě vážně obrovští kapři. Vyrazili jsme v polovině června. Protože u jezera byla už řada rybářů, místo jsme si zrovna moc vybírat nemohli. Navíc jsme neměli podrobnou povědomost o tvaru dna, to co jsme vě-

děli, nám řekli kamarádi z Rybiny. Navíc jsme se od nich dozvěděli, že je zde velké množství vázek a velkých stromů.

Zvolili jsme místo v koutku u ostrova

Viděli jsme, že pod hladinou je ve vzdálenosti zhruba 60 m několik stromů, ale věřili jsme, že budeme mít štěstí a nějakého kapra zdoláme. Přes den se nic nedělo, v noci nám ale přišly tři záběry, jenže všechny ryby zajely mezi stromy a vyřízly se. Ráno jsem tedy šel na výzvědy ke kolegům. Byli tu prý už po několikáté a vysvětlili mi, proč je naše lovné místo často volné. „Přijdete o montáže a otráví vás to,“ slyšel jsem.

Změna místa, ryba jistá?

Strávit tři dny u vody tím, že budeme ztrácet ryby, se nám prostě nechtělo. Měli jsme štěstí, že k nám zrovna přijel správce. Ten nám sdělil, že se na druhé straně, asi 200 m od nás uvolnilo místo, takže jsme nelenili, část vybavení jsme přenesli v rukách a zbytek jsem převezl autem.

Přes den jsme byli opět bez záběru, ale ani jsem se nedivil. Už v osm ráno bylo 37 °C, ale v noci každý z nás zdolal dva kapry o hmotnosti od 10 do 13 kg. Velikostně pro nás tedy nic moc, ale aspoň jsme naše záběry proměnili. Přes den jsme opět pozorovali dění na jezeře a připadalo nám to jako na závodech.

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 9.